

altsaa høre. Men § 1, der er Forslagets Kærne, der er Livsnerven i Forslaget, den Paragraf, der giver Hovedregelen for Valgrettens Udmaaling — at de Herrer stemme imod den, det lader sig ikke høre, i alt Fald lader det sig ikke forsvare, det lader sig se som den Mærkelighed i dansk Politiks Historie, det er. Naar vi erindre os, at det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), som jeg før mindede om, i 1903 karakteriserede Forslaget — og herunder selvfølgelig navnlig det, der er Forslagets Kærne, § 1, Valgretsudmaalingen — som noget saa stort, saa godt, saa frisindet og saa retfærdigt, at man fra Venstres Side ikke kunde have andet Ønske end dette at se Forslaget gennemført uforandret og hurtigst muligt, og naar vi erindre, som jeg ogsaa har mindet Dem om, at det ærede Medlem for Københavns 9ende Valgkreds (Hørdum) meget maatte anbefale Sagen, som den laa for, og at han var i Tvivl om, hvorvidt hans Parti vilde stille Ændringsforslag dertil eller ej, saa skulde man tro, efter Afstemningen i Torsdags vel at mærke, at der var en himmelvid Forskel mellem § 1 af 1903 og § 1 af 1908. Og der er en Forskel, det er sandt, men Forskellen turde vel tale til Gunst for Paragraffen af 1908 — benægt det, hvem der tør! Det er Paragraffen af 1908, der bærer Prisen.

Jeg maa tillade mig at minde om Ordlyden af § 1 af 1903, den Paragraf, om hvilken de Herrer sagde, at den var saa frisindet, saa god, saa retfærdig, at man kun ønskede, at den maatte træde ud i Livets Virkelighed saa snart som muligt, den Paragraf, om hvilken det ærede Medlem for Københavns 9ende Valgkreds (Hørdum) sagde, at han ikke vidste, om han vilde stille Ændringsforslag til den; og da saa han og hans Venner havde betænkt sig, stillede de kun et ganske lille enkelt Ændringsforslag, som gik ud paa at stryge Litra a i § 1 — som vi nu snart skulle komme til. Men denne § 1 af 1903 vil jeg nu læse op af Rigsdagstidenden, og jeg ønsker at læse den op her, for at de, som granske vore Forhandlinger i disse Dage og standse ved Afstemningen i Torsdags, kunne faa Lejlighed til at se, hvad der laa i denne Afstemning. § 1 i Lovforslaget 1903 lyder saaledes — jeg beder de Herrer undskylde mig, om jeg skulde trætte Dem, men jeg beder Dem ikke desto mindre høre saa nøje efter, som De formaa. Ordlyden er da følgende: „Valgret til Borgerrepræsentantskabet i København, til Byraadene og Ligningskommissionerne

i Købstæderne, derunder indbefattet Frederiksberg, Frederiksværk og Marstal, samt til Sogneraadene paa Landet tilkommer enhver uberygtet Mand og Kvinde, som har Indfødsret, har fyldt sit 25de Aar, har i det forud for Valget gaaende Skatteaar været bosat i og svaret direkte Skat — i København Indkomstskat — til Kommunen og paa den Tid, Valglisten affattes, vedblivende har fast Ophold i denne, medmindre vedkommende“ — og saa kommer Undtagelsesbestemmelserne — „a) uden at have egen Husstand staa i privat Tjenesteforhold“ — det er Tyendet, som undtages — og saa kommer Litra b, som siger: „nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt; for en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle i Løbet af de sidste 5 Aar, og medens hun levede i Samliv med ham, som tillige oppebaaren af hende selv, c) er ude af Raadighed over sit Bo. Den, som har fast Bopæl, to eller flere Steder, kan kun gøre sin Valgret gældende i den Kommune, hvor han har sit Hovedopholdssted. De herefter valgberettigede foretage Valget af samtlige Medlemmer af fornævnte kommunale Forsamlinger“. Det er Ordlyden af § 1 i Lovforslaget 1903; det findes i Tillæg A, Sp. 2577—78.

§ 1 i det foreliggende Forslag have de Herrer jo for sig, og de kunne saaledes let gøre en Sammenligning imellem disse to Affattelser. De ville da først se, at hvad Valgretsaldern angaar, 25 Aars Alderen, ere de to Forslag overensstemmende. Det er 25 Aar og ikke 30 Aar, som det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) har erklæret sig villig til at forhandle med Højre om, dersom Behov gjordes. Det næste er Opholdsbestemmelserne. Opholdsbestemmelserne, som de Herrer have ivret saa energisk imod her, er i alt væsentligt ens med Forslagets, som det foreligger for os. Det have de Herrer maaske ikke erindret, men saaledes er dog Forholdet, og det er i alt væsentligt ogsaa overensstemmende med det, som det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) efter foreliggende Vidnesbyrd har erklæret sig rede til for sit Vedkommende at kunne vende tilbage til, efter at vi her i Folketinget forlod det i 1903. Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) fortalte os ganske vist i Onsdags, at Regeringsforslaget af 1903 ikke krævede Ophold eller Skatteydelse i Kommunen i Aaret forud for Skatteaaret,